

УДК 640.41:338.488.2

Журавльова С.М.

канд. екон. наук, доцент, НУ «Запорізька політехніка», м. Запоріжжя

РОЛЬ ГОТЕЛЬНИХ МЕРЕЖ У РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

В останні роки готельний бізнес піддається значним ризикам. Спершу індустрія дуже постраждала від пандемії COVID-19. Повномасштабне вторгнення росії привели галузь до критичного фінансового стану, а також до змін на готельному ринку. Багато готелів призупинило роботу, були зруйновані (в регіонах, близьких до воєнних дій, наприклад, Харківська, Київська, Миколаївська, Чернігівська, Херсонська та інші області). Кількість клієнтів в готелях східної України та в районах близьких до воєнних дій суттєво скоротилася. Нормально працюють тільки готелі в західній Україні.

На діяльність готельного сектору негативно вплинула спочатку пандемія коронавірусу, а тепер воєнні дії, через які відбулося призупинення роботи готелів, руйнування закладів, зменшення кількості туристів, порушення ланцюгів постачання; неможливість ефективно працювати через введення комендантської години, проблеми з відключенням електропостачання.

Іншими проблемами загального характеру є:

– недостатня кількість мереж та готелів через значні бар'єри входження на готельний ринок України;

- низький рівень розвитку супутньої інфраструктури;
- невідповідність між рівнем цін та якістю готельних послуг;
- відсутність державного та місцевих органів управління розвитком сфери гостинності;
- низький рівень диференціації готельних послуг (недостатньо розвинена мережа хостелів, кемпінгів, мотелів, пансіонатів та ін.);
- низька зацікавленість інвесторів та відсутність гарантій захисту інвестицій у розвиток інфраструктури підприємств сфери гостинності;
- недостатня кількість та неналежний рівень підготовки кадрів для готельного господарства;
- низьке використання автоматизованих систем управління готельними підприємствами;
- низький рівень діджиталізації підприємств сфери гостинності, використання інформаційних технологій;
- відсутність дієвої стратегії управління розвитком готельної сфери на регіональному рівні, а також на рівні окремих підприємств;
- низький рівень завантаження номерного фонду;
- застаріла матеріально-технічна база, яка потребує ремонту та модернізації [1].

Готельні мережі відіграють важливу роль у розвитку індустрії гостинності. Вони дозволяють просувати високі стандарти обслуговування на світовому ринку, а також сприяють підтримці готельних послуг для туристів. Сприяють поширенню і значному підвищенню рівня організації виробництва і обслуговування туристів, створенню певного іміджу готельних послуг [3].

Одним із шляхів розширення діяльності готельних мереж є вихід на нові ринки. Вихід національних операторів на міжнародний ринок обумовлено такими чинниками:

- розвиток та насичення національного ринку;
- наявність необхідних матеріальних та нематеріальних ресурсів;
- необхідність у нових ринках збуту готельних послуг.

Для виходу на міжнародний ринок, передусім, оператору необхідно визначитися з майбутньою географічною репрезентативністю своїх брендів на світовому ринку готельних послуг. Розташування готелю має важливе значення для його успіху. Він має бути в районі з високим попитом на готелі та мати доступ до транспорту, пам'яток та інших зручностей [2].

Локальні готельні мережі в Україні представлені слабо. Так українські локальні готельні мережі: Royal Hotels & Spa Resorts; Black Sea Hotels Group; «Джем» – працюють в курортних регіонах є невеликими та не становлять великої конкуренції для міжнародних та національних готельних мереж.

Для подальшого розвитку вітчизняні готельні підприємства мають перейти до використання стратегічного управління й розроблення відповідної стратегії. Найбільш ефективною в сучасних умовах є стратегія інтеграції як загальнокорпоративна стратегія, що використовується задля об'єднання готельних підприємств. Під час використання стратегії мінімальної інтеграції відбувається часткове об'єднання окремих напрямів діяльності готельних підприємств. Якщо використовується стратегія часткової інтеграції, то відбувається об'єднання елементів готельного підприємства і його підрозділів з утворенням ресторанно-готельних комплексів.

За стратегії повної інтеграції здійснюється об'єднання власності, ресурсів, сфер діяльності готельних підприємств, що об'єднуються та утворюють гібридготелі (комбо-готелі), концептуальні хостели, національні готельні ланцюги, транснаціональні готельні мережі. В подальшому слід прогнозувати розвиток міжнародних та національних готельних мереж в Україні, які зараз перебувають на стадії становлення [3].

Загалом, на туристичному ринку України, є багато можливостей для розвитку готельних мереж. Завдяки конкурентоспроможним цінам, індивідуальним послугам та ефективним маркетинговим стратегіям вони можуть скористатися цією можливістю та стати успішним бізнесом у цьому секторі.

Список використаних джерел:

1. Г. Ільницька-Гикавчук. Сучасний стан і перспективи розвитку готельних мереж в Україні. URL : <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/?p=15522>
2. Шаповаленко Д., Соколов Д., Карюк А., Панченко К. (2023). Перспективи розвитку готельних мереж на туристичному ринку України. *Молодий вчений*, 3 (115), 134–137. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-3-115-25>
3. Шацька З.Я. Романченко А.О. Стратегія інтеграції підприємств готельної сфери. URL : <https://er.knutd.edu.ua/bitstream/pdf>